

EDITORIAL

Cal reflexionar

Els resultats de les eleccions municipals, a les Corts valencianes i al Parlament balear haurien d'obligar a una reflexió profunda. En tots els casos hi ha una sensació important de desànim, de poc entusiasme, de decepció que s'expressa amb una contundència notable fins i tot en el cas del Principat. Tant en l'abstenció rècord com en la gran xifra de paperetes en blanc.

En les altres eleccions la participació havia estat alta, però en el cas valencià la reflexió és més urgent que mai. El País Valencià que reflecteixen les urnes existeix. Però no és sols aquest el País Valencià que existeix. No hi ha cap dubte que la capacitat de mobilització i potència social del valencianisme no es corresponen amb aquests resultats, que només es poden qualificar de desastrosos. Més a baix no es pot anar, però caldria que els responsables del PSPV i del Compromís foren capaços d'articular ràpidament un discurs que explique les raons d'un resultat tan dolent i projecte alguna mena d'esperança davant una legislatura on el PP farà valdre el seu corró. Si no hi ha alguna reacció immediata des del món polític o des de les plataformes cíviques, el panorama valencià es complicarà molt i la sensació de depressió i desencís que avui és generalitzada entre els votants progressistes esdevindrà frustració potser irrecuperable.

A les Illes, finalment, la partida encara és oberta. Però resulta xocant que un partit com Unió Mallorquina pugui tenir un poder decisorí tan gran. Ara les negociacions hauran d'aconseguir allò que les urnes soles no han pogut fer: girar pàgina i obrir un nou període de govern progressista que canvie les polítiques depredadores sobre el territori i redrexe les polítiques culturals, especialment de defensa de la llengua catalana.

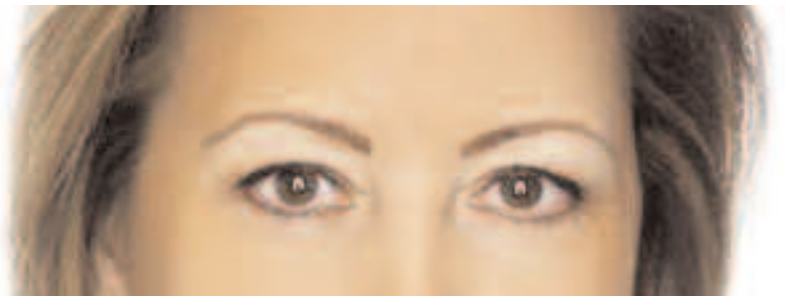
quin dia...

...abstenció, vot en blanc, desinterès

**...el País Valencià premia el PP
més dur i intransigent**

...i a les Illes tot dependrà dels pactes

Segon intent per al govern de progrés

Unió Mallorquina, amb un sis per cent dels vots, té la clau de la governabilitat a l'Ajuntament de Palma, al Consell de Mallorca i al Parlament balear

A diferència del que ha passat en altres territoris, a les Illes Balears les eleccions no han acabat encara. Els pactes decidiran la composició de quasi totes les institucions de Mallorca i de la principal institució balear: el seu parlament.

I aquests pactes tenen un nom clau que és Unió Mallorquina. Realment la situació és insòlita. UM ha aconseguit tot just 28.000 vots, que representen el 6,75% dels vots al Parlament balear. I tanmateix la darrera paraula sobre si el futur president serà Francesc Antich o Jaume Matas la té Unió Mallorquina. El partit de Maria Antònia Munar, tot i mantenir el mateix nombre de regidors, ha baixat el seu vot del 7,3% al 6,7%, una xifra poc significativa.

No hi ha cap dubte que UM posarà un preu alt a la seva participació en qualsevol govern. La presidència del Consell de Mallorca que ha exercit fins ara serà el preu mínim, sens

dubte. Però és possible que vulgui més.

Al seu costat la coalició Bloc per Mallorca ha superat les dificultats de tota mena que se li havien posat al davant, especialment l'escissió del PSM, però no ha aconseguit un resultat brillant. Amb tot, serà l'altra força determinant en la formació del nou govern balear si aquest finalment és de progrés.

I si és de progrés el dirigirà el socialista Francesc Antich que, a diferència del que ha fet el seu coreligionari valencià Ignasi Pla, ha mantingut un enfrontament contundent amb el govern balear que li ha permès, tot i perdre vots, tenir la possibilitat de governar.

La clau de les eleccions, amb tot, ha estat la pèrdua de dos punts del PP i sobretot la derrota a les Pitiüses, ja que la representació territorial compta molt en les eleccions balears. Sens dubte, el dur enfrontament per temes com la corrupció o l'autopista ha acabat passant factura.

Mallorca depèn del vot d'UM

Les principals institucions de l'illa més gran de les Balears seran fruit d'una negociació notable perquè Unió Mallorquina pot decidir quin és el sentit del nou govern tant al Consell de Mallorca, que governava fins ara, com a l'Ajuntament de Palma, fins ara en mans del Partit Popular. No es poden descartar pactes múltiples que creïn governs diferents en l'una i l'altra institució.

El PP perd Eivissa

La concentració del vot de l'esquerra i el nacionalisme a Eivissa i la duresa de l'enfrontament amb el PP, especialment arran del tema de l'autopista, han estat les claus que han permès un canvi de majoria a Eivissa que repercuteix a més de manera sonada en el Parlament balear.

La coalició del PSOE-Eivissa pel Canvi ha aconseguit la majoria només per vint dècimes, que han estat suficients per a adjudicar-li set escons contra els sis que ha aconseguit el Partit Popular.

Sense canvis a Menorca

De totes les Illes, Menorca és la que de manera més consistent ha votat sempre per l'esquerra i el nacionalisme. I en aquestes eleccions ho ha tornat a fer. PSOE i PP han empatat amb sis escons cadascú, però l'escó aconseguit pel Partit Socialista de Menorca decidirà la repetició de la majoria progressista al Consell. No s'espera que hi hagi problemes en la negociació.

Fracàs sense contemplacions

El PP arrasa al País Valencià i deixa l'esquerra i el nacionalisme en una situació de crisi oberta

Els resultats valencians no poden ser pitjors. El PP augmenta de manera notable la majoria absoluta a les Corts, aconsegueix un resultat històric a l'Ajuntament de València, conserva les tres diputacions i roba al PSOE alguns dels seus ajuntaments més emblemàtics, com és el cas de Torrent. No hi ha ni una sola notícia bona que pugui alleujar la sensació d'amargor que va envair l'esquerra i el nacionalisme tot just saber-se els primers resultats.

De l'anàlisi de les dades (gràfic inferior) es dedueix a simple vista que la suma del Bloc Nacionalista Valencià i Esquerra Unida no ha funcionat. Junts aconsegueixen el segon pitjor resultat de la història i no contribueixen a un canvi impossible de majories. El PSPV-PSOE tampoc no pot enorgullir-se dels seus resultats, però estan en una banda més normal respecte a convocatòries anteriors. Insuficient en qualsevol cas. El PSPV veu, a més, com es debilita el seu poder municipal i com de manera especial la presència de Carme Alborch a València no ha servit de res. A l'ajuntament del Cap i Casal, a més, Esquerra Unida ni tan sols aconsegueix entrar i per primera vegada en la democràcia PP i PSOE es reparteixen tots els escons.

Les raons d'una derrota tan contundent seran analitzats amb detall en les properes setmanes, segurament en paral·lel a les ten-

sions que ja s'anunciaven la mateixa nit electoral dins el PSPV, Esquerra Unida i el Bloc.

En qualsevol cas no hi ha dubte que el Partit Popular ha jugat a la perfecció les seues cartes. Ni la duríssima agressió ecològica o cultural ni els escàndols han servit per a castigar-lo. Tampoc no ha existit enlloc l'anunciada divisió del vot de la dreta perquè ni Unió Valenciana ni Coalició Valenciana han tret res i les lluites internes dins els populars no semblen haver tingut cap reflex a l'hora de votar.

En alguns municipis, com ara Gandia, sí que és cert que el vot local del PP s'ha dividit en dos grups, però han estat anècdotes enmig del mar blau (mai més ben dit).

Al País Valencià caldrà, doncs, un gran exercici de reflexió. La capacitat de mobilització pública del nacionalisme no quadra amb uns resultats tan eixuts com els que s'han obtingut i hi ha indicis que molts dels qui podien haver votat contra el PP no ho han fet. Saber per quin motiu ha passat això és la primera peça obligada en la reconstrucció d'un espai polític que patirà molt els propers quatre anys. Amb el PP encara més crescut, la vida política valenciana pot tensar-se d'una manera molt gran, però ningú no està en condicions de reivindicar-se com l'alternativa que els valencians necessiten.

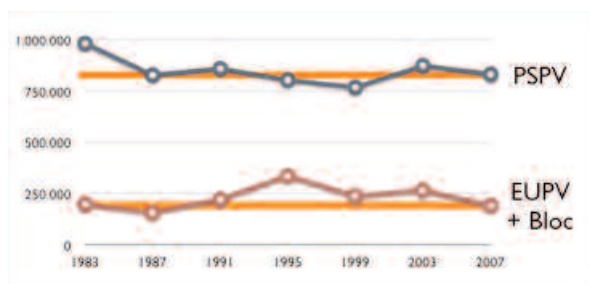
Què ha passat amb el Compromís?

La coalició electoral d'Esquerra Unida i el Bloc Nacionalista, que comptava amb el suport d'altres partits petits, no ha aconseguit els seus objectius ni de bon tros. Als sis diputats que ja tenia EUPV en solitari només se n'ha sumat un, malgrat l'augment del nombre d'escons. Molt poc per a les expectatives creades.

Tothom esperava que Compromís, amb el suport explícit del nacionalisme cultural i dels sectors més actius de la ciutadania, faria un bon resultat que fos determinant per a formar una majoria de progrés, però no ha estat així. Clarament no ha aconseguit que els votants ni d'EUPV ni del Bloc assumiren la marca com a pròpia.

Segurament el format de la campanya, definit com "a la italiana", no ha ajudat gens. El Bloc, que tindrà dos diputats a les Corts, i EUPV han fet una campanya on cadascú anava pel seu costat remarcant les sigles pròpies i posant el Compromís com una mena de marca afegida sense entusiasme. Els mals resultats passaran factura sens dubte i no es pot augurar una legislatura gens tranquil·la per als dos partits.

Evulsió del vot al PSPV i a EUPV+Bloc les eleccions valencianes

El PSC revalida Barcelona però amb el pitjor resultat de la història

Xavier Trias porta CiU a només dos escons del PSC

1979
N. Serra
16 regidors

1983
P. Maragall
21 regidors

1987
P. Maragall
21 regidors

1991
P. Maragall
20 regidors

1995
P. Maragall
16 regidors

1999
J. Clos
20 regidors

2003
J. Clos
15 regidors

2007
J. Hereu
14 regidors

El PSC governarà l'Ajuntament de Barcelona més de trenta anys seguits. Però ho farà amb la por posada al cos. Jordi Hereu no ha aconseguit millorar els darrers resultats de Joan Clos i amb 14 regidors queda en la posició més compromesa que ha hagut de tenir un alcalde socialista a la capital des del retorn de la democràcia. El PSC baixa fins a un límit que ja no pot travessar sense que el perill ja sigui total i les forces que formen el tripartit perden vots i regidors també. El fet que el PSC guanyi Tarragona i aconsegueixi governar les 14 primeres ciutats del Principat maquilla de manera notable els resultats, tot i que el recel i la tensió és palpable en els tres grups de l'esquerra.

A l'altra banda, Xavier Trias ha protagonitzat una recuperació molt notable del vot

a CiU, que l'ha portat a guanyar tres regidors i a quedar-se a dos només de la força més votada. Segons Trias és "una derrota amb sabor de victòria" que també ajuda a maquillar la desfeta convergent a Tarragona.

Trias ha aconseguit a més aquest resultat amb una campanya tranquil·la i de caràcter socialdemòcrata, que disputava a l'esquerra els seus temes tradicionals, com ara l'habitatge. En el debat que s'obre respecte al futur de la coalició, l'estil Trias haurà de comptar, a la vista dels bons resultats aconseguits al Cap i Casal.

I Ciutadans, finalment, no ha aconseguit traslladar el seu èxit a les eleccions catalanes en una entrada també a l'Ajuntament de Barcelona, amb la qual somiaven fins fa pocs dies.

EL PSC acumula més poder que mai

Malgrat els resultats dolents que obté a Barcelona el PSC té en aquest moment a les seves mans més poder del que mai ha tingut cap altre partit al Principat. Controla, amb el suport d'ERC i ICV, la Generalitat de Catalunya, la potent Diputació de Barcelona, les alcaldies de Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona i, de fet, governaran en 21 de les 23 ciutats del Principat que tenen més de 50.000 habitants. Una allau de poder incomparable en la història democràtica. A més, en nombre de vots totals supera CiU, tot i que la coalició nacionalista supera el PSC de manera clara pel que fa al nombre de regidors.

Convergència i Unió ha millorat els resultats al conjunt del país i ha guanyat en més capitals de comarca que fa quatre anys. La pèrdua de Tarragona i la "derrota dolça" a Barcelona no amaguen el fet que els nacionalistes han aguantat bé en el territori en les primeres eleccions després de perdre per segona vegada el govern de la Generalitat.

Quant a ERC i ICV, es destaca l'alentiment del creixement que havien tingut en tots els darrers processos electorals, amb un clar vot de càstig cap a dues formacions fins ara poc acostumades a no sumar més que a les eleccions anteriors.

Nafarroa Bai ensenya com es pot canviar a millor

L'èxit aconseguit per Nafarroa Bai (Navarra Sí, en basc), que s'ha convertit en la segona força al Parlament navarrès, obre la porta a la possibilitat de foragitar la dreta del govern. La coalició ha obtingut 77.625 vots, que li han atorgat 12 dels 55 escons que constitueixen la cambra.

Nafarroa Bai, juntament amb les altres dues forces que fins ara eren també a l'oposició, el Partit Socialista de Navarra (PSN) i Esquerra Unida de Navarra (IUN), sumen prou diputats per desbancar UPN (la marca del PP a Navarra) i Convergència de Demòcrates de Navarra (CDN), partit format el 1995 a partir d'una escissió d'UPN.

El partit és una candidatura conjunta de partits basquistes i progressistes: Aralar, Eusko Alkartasuna, Batzarre i PNB. També en formen part un grup notable d'independents lligats a l'esquerra i el progressisme de Navarra. Els objectius de la coalició són, per aquest ordre, aconseguir la pau, revisar l'estatus de Navarra i obtenir el dret de l'autodeterminació per al País Basc.

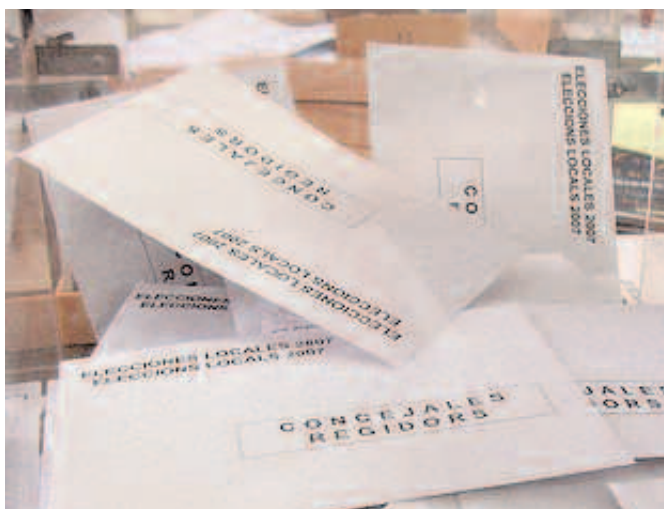
El grup va presentar-se per primera vegada a les últimes eleccions espanyoles el 2004, en les quals la cap de llista Uxue Barkos va obtenir representació al Congrés dels Diputats. Els resultats van ser els millors obtinguts per una agrupació nacionalista en unes eleccions al Congrés espanyol a Navarra i van premiar la feina de superar la tradicional divisió entre els partits nacionalistes a Navarra.

Enguany ha estat la primera vegada que la coalició es presentava a les eleccions autonòmiques. En els anteriors comicis el seu cap de llista, Patxi Zabaleta (ex-membre de Batasuna) encapçalava Aralar en solitari. Abans d'aquestes eleccions Nafarroa Bai va oferir a Esquerra Unida que participés a la candidatura, però la formació va negar-s'hi, tot i que es va mostrar favorable a possibles pactes post-electorals. Els resultats aconseguits poden portar Nafarroa Bai a l'alcaldia de la capital i al govern de Navarra i aconseguir a més una fita molt remarkable. Per segona volta en qualsevol elecció estatal o autonòmica el PSOE passa a ser tercera força en un territori, abans ja va xc'. Possiblement és un avís important de futur.

Per què votem com votem?

Un sistema electoral pactat amb els franquistes i les seves conseqüències polítiques encara avui

La regla democràtica bàsica diu que cada persona té un vot. Però els sistemes electorals normalment fan que el vot no tinga sempre el mateix valor. Enlloc del món el sistema electoral és innocent, però hi ha casos on el disseny del sistema és especialment sensible o pervers. Aquest és el cas de l'estat espanyol, on es va dissenyar acabat el franquisme amb intencions de controlar al detall el transcurs dels esdeveniments polítics i impedir situacions imprevistes.

Mort Franco una part de l'oposició (i el PSOE de manera concreta) va acceptar que allò que havia d'haver estat un trencament radical amb la dictadura esdevinguera en canvi una evolució suau, on els franquistes no fossen ni perseguits ni responsabilitzats. En el primer disseny d'aquesta transició el PSOE seria legal, però el poderós Partit Comunista no. El PSOE assumia d'aquesta manera, amb el suport dels socialistes europeus, ser l'interlocutor dels franquistes, que es van organitzar al voltant de la UCD. I ací és on va començar a entrar en joc el disseny de la llei electoral, amb la voluntat de fer possible el disseny polític previ.

Dos grans partits estatals només, sense minories

Per tal que la transició es fes sense ensurts calia reforçar un esquema segons el qual hi hauria dos grans partits d'abast estatal que s'entendrien i dialogarien en els grans temes. Calia, en aquest context, evitar l'aparició d'un tercer partit estatal que complicara els pactes i calia també treure tanta força com fos possible als partits nacio-

nalistes. I encara més: calia evitar que els dos partits importants fossen inestables. La situació ideal que es volia dibuixar era aquella on s'intentava que només dues persones o dos equips molt compactes, un de provinent del franquisme i l'altre del PSOE, dirigiren la transició. Aquesta era la manera de garantir que no hi hauria trencament.

Ni Llistes tancades, ni segona tanda

D'aquest disseny teòric es va passar a una aplicació electoral pràctica que tenia dos punts clau, que encara avui patim. El primer, que les llistes foren tancades i no obertes (per a consolidar al màxim el poder dels aparells dels partits) i, el segon, l'aplicació de barreres mínimes d'accés als parlaments, generalment del 3%, però al País Valencià del 5%, i la polèmica llei d'Hondt (per a penalitzar les minories i consolidar les dos grans partits).

Hi havia alternatives possibles que es van descartar de manera molt conscient. Per exemple, es podia haver triat un sistema majoritari basat en demarcacions menors que la província, on el guanyador fos el diputat i la resta quedés fora. Però aquest sistema tenia un problema: així no era possible reforçar al màxim els aparells dels partits perquè els diputats elegits amb un sistema així tendeixen a respondre molt més als seus electors que a l'aparell del partit. També es va descartar un sistema que incloguera una segona tanda als ajuntaments o a les presidències, a l'estil francès, pel mateix motiu. En aquest tipus d'eleccions, on a la segona tanda només passen els dos candidats que han quedat en primer i

segon lloc a la primera tanda, el candidat també és més important que el el partit i això era el que es volia evitar. Així doncs es va optar pel sistema de llistes tancades de base provincial que era el millor sistema per a garantir el poder dels aparells dels partits. Els aparells són ara, en definitiva, els qui decideixen qui és candidat i qui no, i els polítics saben que han d'estar a bones amb la direcció del partit si no volen esguerrar la seua carrera política. Així s'evitaven sorpreses que poguessen afectar la governabilitat perquè tot és més fàcil de negociar si al final només posant-se d'acord dues persones hi ha la seguretat que el pacte es complirà. Adolfo Suárez movent la UCD cap a l'acceptació de la democràcia o Felipe González movent el PSOE a acceptar l'entrada a l'OTAN en són el paradigma.

Dos escons mínim per província

Curiosament la dreta provinent del franquisme va aconseguir un tracte molt favorable pel que fa al sistema electoral. En primer lloc perquè es va acceptar que cada "província" tinguera un mínim de dos escons malgrat que el Congrés no és una cambra territorial. Això feia, i fa, que un diputat de les zones més rurals, de l'Espanya profunda tinga un cost electoral mínim per comparació als diputats de la perifèria o de Madrid mateix. Per exemple un diputat a Sòria costa 25.000 vots, mentre que a Barcelona costa 110.000 vots. És a dir, que el vot de cada sorià equival al vot de més de quatre barcelonins. És sobre la base d'aquests escons que la dreta ha aguantat en els períodes més difícils, reproduint els resultats de la CEDA republicana, i és sobre aquest graner electoral que ha crescut.

Llei d'Hondt

Un segon element que va afavorir molt la dreta franquista, i en aquest cas el PSOE també, va ser l'adopció de la llei d'Hondt per a fer l'atribució dels escons. Aquesta llei matemàtica afavoreix de manera molt contundent les dues forces majoritàries i en canvi penalitza amb molta duresa l'emergència d'una possible tercera força. Això servia per a concentrar el vot en dos grans partits, presumiblement un de l'esquerra, el PSOE, i un de la dreta i per a evitar també que el Partit Comunista per l'esquerra o un partit de caràcter liberal per la dreta pogueren créixer. Els efectes de la llei d'Hondt són visibles encara avui en la tendència generalitzada al bipartidisme (l'Ajuntament de València, per exemple, acaba de quedar com un afer de dos) o en el fet que Izquierda Unida és la tercera força més votada de l'estat, però en canvi és la sisena pel que fa al nombre de diputats. I no cal ni parlar de les dificultats per a fer entrar en el parlament un segon partit de la dreta que disputés una part del vot del PP. Això és molt clar si mirem els resultats de les eleccions espanyoles de 2004, on és fàcil observar com PSOE i PP sumen el 80% dels vots i en canvi tenen el 90% dels escons.

La llei d'Hondt, a més, afavoreix ara de manera molt clara el Partit Popular ja que la dreta vota concentrada en un sol partit i en canvi a l'esquerra, malgrat tot, hi ha una proliferació de sigles que difumina el vot del PSOE. En els anys a venir serà molt difícil que els socialistes puguin governar a Espanya si no es donen situacions molt excepcionals, com van ser les de les darreres eleccions.

Apertament els grups nacionalistes no serien tan perjudicats per la llei d'Hondt, especialment en aquells casos en els quals són la primera o segona força en el seu territori. Això és cert, però la regla que adjudica dos diputats a cada província, amb independència de la població, ja minimitza de manera molt notable el seu impacte.

Resumint, es pot dir que l'estat espanyol té un sistema electoral pensat i dissenyat per a afavorir l'existència de només dos grans partits estatals, amb garanties perquè la dreta tinga un nombre assegurat d'escons gràcies a la desproporció territorial i la penalització de les zones urbanes i perifèriques. És molt difícil canviar això, però és important adonar-se que el procés polític al conjunt de l'estat avui encara és condicionat, i de quina manera, pels pactes amb els franquistes i prima d'una manera brutal el poder dels dirigents dels partits sobre els interessos dels ciutadans. La desafecció d'una part de la població envers aquest sistema, expressada en l'abstenció i el creixent vot en blanc, té per això una causa clara.

El senyor D'Hondt

Víctor D'Hondt va ser un matemàtic i polític flamenc que va crear l'any 1878 un mètode de recompte electoral que porta des d'aleshores el seu nom i que es va aplicar primer a Bèlgica.

El mètode D'Hondt és conegut per la seva influència en la creació de sistemes polítics estables, especialment útil en moments de turbulència política. Així no és estrany que hagi estat adoptat en països com ara Turquia i l'Argentina. A Europa aquest mètode s'usa a les eleccions al Parlament europeu, a les eleccions d'Escòcia i Gal·les i en alguns estats, especialment de l'antic bloc soviètic, l'estat espanyol i Portugal. Entre les democràcies tradicionals només Àustria i Bèlgica en fan ús.

Manel Balcells

'Que no ens vingui d'un vot'

El projecte d'Esquerra a la ciutat de Granollers està molt consolidat. Ens ho diuen el seguit de resultats electorals en les diferents conteses però sobretot el sentiment de la gent, de la ciutadania, que ho reflecteix, que ho transmet i ens ho fa arribar en tots els actes, i pel carrer, a tots els membres de la candidatura.

Queda ja molt enrere aquell 1991, quan Esquerra es va quedar a un sol vot d'entrar a l'ajuntament. Queda també molt lluny aquell Granollers enfrontat entre PSC i CiU, amb un bipartidisme que va ser nefast per la història de la ciutat. Pesen molt també, en un sentit contrari, aquests darrers 12 anys que amb Esquerra present al consistori, ha imperat la cultura del diàleg, del pacte, de la coalició.

<http://blocs.mesvilaweb.cat/mbalcells>

Literatura catalana moderna. Illes:

'Les eleccions a les Illes: els resultats del Bloc'

Algú podrà dir que esperava més, que no basta el que s'ha aconseguit, que s'haurien d'haver superat els resultats que, en les eleccions anteriors, havien obtingut els partits del Bloc per separat. No cal dir que tots aquells ciutadans i ciutadanes que hem donat suport actiu a les forces progressistes de les Illes voldríem que s'haguessin obtinguts millors resultats. Qui ho pot dubtar? Però hem de tocar de peus a terra. El problema essencial amb què s'enfrontaven les forces nacionalistes d'esquerra, ecologistes i republicanes aglutinades en el Bloc abans de les eleccions era, no ho hem de perdre de vista, resistir el millor que es pogués l'atac ferotge del bipartidisme regnant. En la situació actual, quan tot afavoreix el bipartidisme PP-PSOE i els partits petits tipus UM, per exemple, necessiten milers d'euros per a aguantar, els resultats del Bloc, sense els diners de què han disposat PP, PSOE i UM, són una fita a tenir en compte.

<http://blocs.mesvilaweb.cat/anselm>

Cafè en gra

El país de BA. MA. VA. i nosaltres'

Per un cop que vaig a votar, no me'n he de penedir. Explico un fet que no sortirà o passarà com anècdota en els comentaris i anàlisi de les primeres espases i dels líders d'opinió: com més petita és la població, més alt ha estat l'índex de participació i menys ha influït el partit que aixoplugava les llistes. Al meu poble, amb un cens de poc més de 1.500 persones, ha votat quasi el 72%. Els resultat ha estat 4-4-1 (no és una alineació del Rijhaard) i ningú pot governar sol, perfecte.

És tota una lliçó comparar -com vaig fer- els comentaris dels portantveus nacionals que eren a TV3 amb els representants comarcals que parlaven en la més modesta 9TV. Eren dels mateixos partits, però uns tocaven més de peus a terra i els altres seguien venent-nos la moto.

<http://blocs.mesvilaweb.cat/josepselva>

El cau de l'ós bru de Taradell

'Doctor, doctor, em fa mal la democràcia'

- Passi, passi, senyoreta. Segui aquí mateix i expliqui. Expliqui'm el seu problema.

- Doncs, això, doctor. Que fa temps que tinc com un no sé què, com un rau-rau aquí a la panxa, com una cosa que m'anguixa per aquí dintre.

- Dona. Sigui més específica, sinó ben poc hi podré fer.

- Doncs. Miri doctor. Cada cop tinc més la sensació de que no hi sóc tota, que em manca alguna cosa. Justament ahir, per posar un exemple recent, vaig notar com una paràlisi en el 60% del cos! Estic tant espantada....

<http://blocs.mesvilaweb.cat/lluis>

Ulisses20

'D'Almansa vam aprendre a continuar'

I tot plegat vol dir que demà serà gairebé tot igual, que no me'n vaig d'un pam. Que durant quatre anys més, els guanyadors tenen permís per fer i desfer. Que això és la democràcia que ells han dibuixat a la seua manera. Malgrat que el fer i desfer atempta contra la salut de les persones i del territori; aquestes són les cartes del joc. Demà i durant molts dies ja farem l'anàlisi de la derrota: una derrota més greu com més es pensa, perquè és contra l'esquerra, contra el nacionalisme càndid, contra l'independentisme i contra moltes més coses, que ara tampoc no vull abusar. Hem perdut tots, tots els que pensem que hi ha maneres diferents de fer, d'organitzar, de governar i d'anar vivint un estil.

Sabíem que comptàvem amb poques possibilitats (de recursos, de mitjans, i sense els imponderables, com ara el Berni, la Junta Central, i encara una moda que arrossega vells i joves a trobar-se còmodes en aquesta cultura de la banalitat, de la festa contínua, i de la vida aparentment fàcil per uns quants: ara per ara els vota la majoria absoluta, i anit la cosa va anar per golejada). Però teníem la il·lusió de qui es pensa amb la clau de volta de la racionalitat, de la raó, dels valors i del respecte a les persones, en el sentit moral.

<http://blocs.mesvilaweb.cat/adasi>

Per tutatis!

'No volies caldo? Pren dues tasses. Xicoteta anàlisi electoral d'allò que em toca'

PCV: Guanyen de llarg tot i ser uns lladres, botiflers i tenir tics totalitaris. No és que ells visquen, és que no ens deixen viure a qui no pensem com ells. L'assetjament que ens espera els propers quatre anys no el vull ni pensar. Per ara ja estan al punt de mira l'Associació de Víctimes del Metro, TV3, InfoTV, ACPV, Escola Valenciana...

PSPV-PSOE: Ha pagat la factura de la seva política pactista amb el PP i no s'ha sabut vendre com el partit que governa a Madrid (una opció no gens menyspreable pel seu electorat). El dia que van pactar l'Estatut amb la barrera del 5% van cavar la seva pròpia tomba.

A més, no han sabut mobilitzar la gent que va votar ZP, suposant que siga cert això que l'abstenció és majoritàriament d'esquerres.

COMPROMÍS PEL PAÍS VALENCIÀ: Fet a última hora, de pressa i amb dubtosa convicció per part d'EUPV, sembla que l'experiment no ha funcionat com s'esperava. EU i BLOC sumaven el 2003 vora el 11%, i ara junts freguen el 8%. Ja se sap que, en política, dos i dos no són quatre. Com també era sabut que aquest pacte mai s'hagués dut a terme amb una altra llei electoral.

<http://blocs.mesvilaweb.cat/pertutatis>

Josep Pinyol

'Abstenció, malestar creixent, fatalisme'

L'abstenció ha crescut un 8% a Catalunya des del 38,53% de l'any 2003 a l'actual 46,21%. En canvi al País Valencià només ha crescut un 2% (del 28,45 al 30,51) i a les Illes Balears un 3% (del 37,15% al 40,44). L'abstenció dels catalans és la més alta de l'estat i supera la de Galícia, considerada tradicionalment com abstencionista situada en el 35,90%. Al Principat la demarcació de Barcelona ha estat on s'ha incrementat més l'abstenció, un 8%, passant del 40,47% al 48,82%, mentre que a Tarragona i Girona es quedava en el 39% i Lleida en el 35%. A la demarcació barcelonina l'abstenció va per barris i ciutats. A l'àrea metropolitana trobem ciutats com Terrassa, Sabadell, Santa Coloma de Gramenet, Mollet, Gavà en les que el 55% dels electors no han anat a votar. Dins la ciutat de

Barcelona només el 40% dels ciutadans amb dret a vot l'han exercit a Ciutat Vella, mentre que al districte de Sarrià Sant Gervasi en canvi el 56,52% han anat a les urnes, un percentatge similar al de Sant Cugat del Vallès. Aquestes dades indiquen que una part important dels ciutadans amb menys ingressos econòmics han deixat de confiar en les forces del tripartit (PSC-PSOE, Iniciativa i ERC) que en conjunt han perdut la confiança de 340,898 ciutadans. CiU ha aconseguit mobilitzar una part major dels seus votants, tot i així 69.496 persones han deixat de votar-la.

<http://blocs.mesvilaweb.cat/joseppinyol>

La Rella

'Els resultats electorals al Lluçanès'

El grup de CiU ha tornat a recuperar les alcaldies de Prats de Lluçanès i Sant Boi de Lluçanès que havia perdut en les anteriors eleccions municipals del 2003. A la resta de municipis continuaran en el govern els equips polítics que hi havia fins ara. Falta només per definir les alcaldies dels llocs on tenen llistes obertes i on hi hagut en alguns casos la diferència de només un vot entre els candidats.

A Prats de Lluçanès, amb una participació del 73'9%, inferior al 76'4% de les anteriors, CiU ha aconseguit un total de 879 vots mentre que ERC n'ha aconseguit 629. Un 55% enfront d'un 39'3%, quan al 2007 CiU havia obtingut el suport d'un 44'7% i ERC 51'6%.

<http://blocs.mesvilaweb.cat/larella>

Ànima negra

'Unitat popular'

A voltes sembla que m'hagi de partir en dos (com canta el Cesk). Vull tornar a fer referència a Euskal Herria. No pas per 'basquisme seguidista'. Més per una qüestió de classe social, opressió nacional i 'resistència a l'autoritat'.

També, és cert, pel vincle emocional que m'hi uneix (fa vint anys que hi brego).

No he pogut votar a Zaldibia perquè no m'han arribat a temps les paperetes: el vot per correu ho té, això, a vegades. A Zaldibia, la meua opció ha estat "anulada por imperativo legal"; és clar que a Correos y Telégrafos no tindrien la papereta. Així i tot, l'opció anul.lada ha estat la més triada a Zaldibia (vegeu). Al poble veí, Ordizia, també.

<http://blocs.mesvilaweb.cat/LoRatPenat>

El bloc d'Andreu Mas

'El PSC toca fons però el tripartit continuarà governant'

Aquests han estat els pitjors resultats de la història del PSC des de 1979. Mai havia baixat dels 10 regidors. De fet, quan Joan Blanch el 1995 va portar el partit a la desena pelada va començar la seva fi i el principi de la carrera cap a l'alcaldia de Maite Arqué. Ara el seu relleu ha millorat la marca tocant fons amb 9 regidors. El mal resultat, però, no impedeix que el tripartit pugui renovar el pacte de govern quatre anys més.

<http://blocs.mesvilaweb.cat/andreumas>

Saül Gordillo

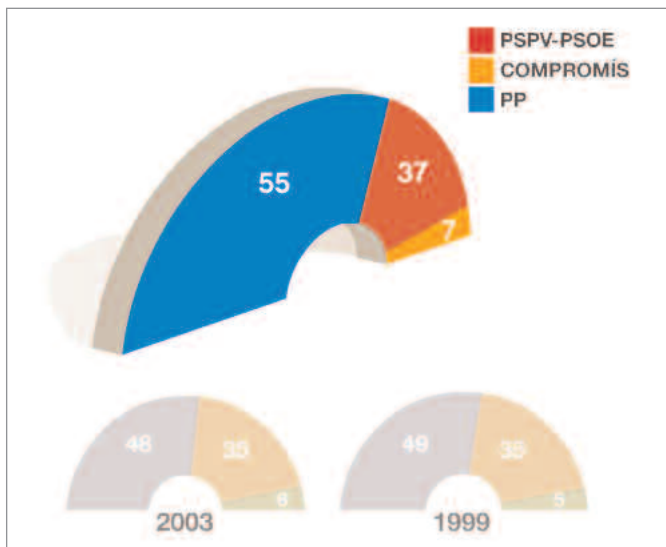
'El mapa municipal i l'esgotament electoral'

La saturació de cites electorals i el debat estatutari passen factura, que arriba a Catalunya en forma d'una abstenció per damunt de la mitjana estatal. Decepció per una abstenció creixent, mal símptoma per a l'actual sistema democràtic. Els ajuntaments reben la patacada d'aquest esgotament electoral. Alguna cosa profunda es mou en l'ànima de determinada ciutadania cansada.

Segurament els ajuntaments ja no són el que eren. El 1979 havien de resoldre molts problemes d'unes viles i ciutats abandonades, víctimes de l'urbanisme franquista i d'un creixement demogràfic descontrolat. Ara, el 2007, les viles i ciutats tenen molts d'aquests problemes resolts, i els problemes nous són d'un abast supramunicipal. En aquesta línia, seguretat i immigració com a arma electoral en mans de candidatures xenòfobes fan forat en determinats municipis.

<http://blocs.mesvilaweb.cat/sgordillo>

Corts valencianes

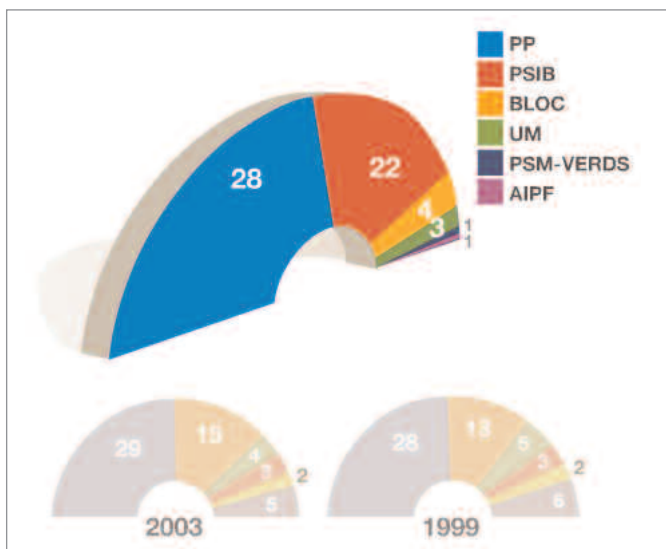
Municipals

Total regidors

Principat	País Valencià	Illes Balears
ciu 3384	PSOE 2769	PSOE 394
PSC 2570	BLOC 2066	PSOE 218
la izquierda 1548	BLOC 276	PSOE 88
UI 456	BLOC 141	PSOE 56
283		

Parlament balear

VILAWEB EN PAPER

VilaWeb ofereix als lectors en ocasions excepcionals edicions en PDF que es poden imprimir en paper.

Trobareu totes les edicions anteriors a www.vilaweb.cat/www/vwpdf

Partal, Maresma i Associats SL

Tàpies, 2 Barcelona 08001 · Telèfon: 932 276 630

redaccio@vilaweb.cat

Editora: Assumpció Maresma

Director: Vicent Partal

Cap de projectes: Dolors Castellon

Redacció: Martí Estruch, Germà Bustamante, Montse Serra, Enric Borràs, Teresa Bau, Josep Casulleras, Eugènia Riera, Martí Crespo, Andreu Barnils, Roger Cassany, Josep Maria Foix.

Maquetació i infografia: Jordi Juan i Àlex Llopart

Sistemes: Ramon Vilar, Albert Salamé i Francesc Pascual

Publicitat: Jaume Prenafeta i Alba Subirana

Cap d'estil: Jem Cabanes

Secretaria i administració: Sandra Vilalta